

ПРИЙОМ ОНОМАТОПІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Терещенко М., студ. ПР-52

Проблема вивчення взаємозв'язку "звук-зміст" надзвичайно глибока, багатогранна і неоднозначно висвітлюється в лінгвістиці та вивчення ономатопеї займає значне місце у вирішенні кардинальних питань мовознавства, зокрема проблеми мотивованості знака та походження мови. Звуконаслідування – прийом, пов'язаний із звуковою організацією висловлювання, його сутність полягає у тому, що звуки добираються таким чином, що їх комбінація відтворює якийсь звук, котрий асоціюється в нас з джерелом цього звука. Наприклад: buzz, bang, cuckoo, tintinabulation, mew та інші.

Ономапоетичні слова протягом тривалого часу розглядалися лише у зв'язку з проблемою походження мови, самостійним об'єктом дослідження звуконаслідувальна лексика стала тільки в останні десятиліття ХХ століття. На сучасному етапі вивчення ономатопеї займає значне місце у вирішенні кардинальних питань мовознавства, це питання також активно аналізується і розробляється в лінгвістиці. Наразі дослідженням цього мовного явища займаються такі вчені, як Ю.В. Липіна, Г.П. Немец, В.К. Приходько, І.О. Гаценко, С.О. Швачко.

Всі звуконаслідувальні слова англійської мови можна класифікувати залежно від їхнього значення, походження, змісту, структури, вживання в літературі. Також існує класифікація Гальперіна, згідно якої ономапопея може бути прямою та непрямою. Пряма ономапопея – це утворення самостійного слова, в якому сполучення звуків розраховане на відтворення бажаного звуку. Непряме звуконаслідування – це відтворення певного звуку природи шляхом поєднання різноманітних звуків у різних словах.

Для більшості звуконаслідувальних слів властивий високий ступінь фонетичної впорядкованості. Їх фонетичний склад добре узгоджується з системою вокалізму й консонантизму англійської мови. Функції приголосних та голосних у складі звуконаслідувальних слів підлягають певній диференціації: голосні тонують звучання відповідно до своїх формантів, а приголосні передають вид шуму залежно від акустико-артикуляційних характеристик.

У художніх текстах звуконаслідування можуть виконувати наступні функції: звукозображальну, дескриптивну, характеризуючу, ідентифікуючу, інтенсифікації емоційного впливу, симпліфікуючу, економії мовних засобів, естетичну, експресивну функцію.

Наук. кер. – Проценко О.В., викладач